

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 844.—31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1888.—ΛΟΕΠΤΑ 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς «Ἐστίας»: Ἐν ὁδῷ Ἀγγέσμου, ἀρ. 9, ὀλίγον ἀνωτέρω τῆς μεγάλης οἰκίας Κούπα.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ Η' — ΑΡΙΘ. 396

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Ο ΠΑΤΗΡ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ, μυθιστορία Α. Ἀλεξδ' Μετάφρασις Η. Ι. Φέρμπου.
- ΑΙ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.
- ΤΟ ΦΙΛΟΚΕΙΟΝ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ζώων.
- ΤΟ ΤΕΛΟΣ τοῦ διασῆμου κολυμβητοῦ Webb.
- ΤΟ ΠΑΙΔΑΚΙ ΚΑΙ Ο ΧΑΡΟΣ.
- ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ—ΔΑΗΘΕΙΣΙ—ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.
- ΥΓΙΕΙΝΗ.

ΙΟΥΛΙΟΣ ΤΥΠΑΛΛΟΣ

Ἐκ Κερκύρας ἠγγέλη τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα τὸ Ὀλίβερον ἄκουσμα τοῦ θανάτου τοῦ Ἰουλίου Τυπάλου Πρεσβυτέρου. Ὁ Ἰούλιος Τυπάλλος καταγόμενος ἐκ Κεφαλληνίας ἀνῆκε εἰς τὴν γενεάν ἐκείνην τῶν Ἐπτανήσιων, ἧτις παρασκευάζουσα τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔμφωσιν τῶν Ἰονίων νήσων τὰ μάλιστα συνήργησεν εἰς ἀνάπτυξιν τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων ἐν ταῖς νήσοις. Καὶ ὁ μὲν δημόσιος αὐτοῦ βίος ὡς ἀνωτέρου δικαστοῦ ὑπῆρξεν ἄξιος πάσης τιμῆς, ἰδίᾳ δὲ διεκρίθη διὰ τὸ ἐθνικὸν αὐτοῦ φρόνημα. Ἀλλὰ κυριώτατα ἐγνώρισεν αὐτὸν ὁ ἀπανταχοῦ γῆς ἐλληνικὸς λαὸς ὡς ἐνὰ τῶν καλλιεπῶν ποιητῶν τῆς ἐπτανησιακῆς σχολῆς ἐκείνης, ἧτις ἐν τῇ μελέτῃ τῆς δημοτικῆς ποιήσεως ἤ αὐτὸς καὶ τῶν ἀριστοτεχνικῶν τῆς ξένης, μάλιστα δὲ τῆς ἰταλικῆς Μούσης ἀφ' ἑτέρου, ἐκληροδότησεν ἡμῖν ποιητικὰ ἄνθη εὐώδη, ἅτινα κατέστησεν τὸ ἐγκαλλώπισμα παντὸς ἐλληνικοῦ οἴκου. Τίς ἀγνοεῖ, τίς τῶν νεωτέρων ἡμῶν ἀπὸ αὐτῆς σχεδὸν τῆς γενετῆς δὲν ἤκουσεν ἀδόμνα ἢ αὐτὸς δὲν ὑπέψαλε τὸ «Ἔσπυρα γλυκεῖά μου ἀγάπη» καὶ τὸ «Μόλις ἔφαγγε τᾶστέρι — τῆς αὐγῆς γλυκὰ γλυκὰ;» Καὶ ὅμως τὰ πασιγνώστα, τᾶληθῶς δημῶδη γενόμενα ἄσματά ταῦτα, ἅτινα ἠμελοποίησεν ὁ Ζακύνθιος Καρρέρ, εἶνε ἔργα τοῦ Τυπάλου. Ἀλλ' οὐχ ἦσαν γνωστὰ εἶνε καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὁ περιπαθὴς διάλογος ὁ φέρων τὴν ἐπιγραφήν «Τὸ Παιδάκι καὶ ὁ Χίρος», ὁ «Θίνατο; τῆς Χάμκως», «Ἡ καταδίχη τοῦ κλέφτη», «Ὁ Τραγουδιστής» καὶ πλεῖστα ἐκ τῶν συνεχιδεδομένων ἐν τῇ συλλογῇ αὐτοῦ τῇ ἐπιγραφομένῃ «Ποιήματα» καὶ ἐκδοθεῖσα ἐν Ζακύνθῳ πρὸ 1857. Τὴν συλλογὴν ταύτην ὑπεδέχθησαν μετ' ἀλλοῦθς ἐνθουσιασμοῦ οἱ Ἕλληνες λόγιοι καὶ ποιηταί, ὥραται δ' ἐγράφησαν περὶ αὐτῶν κρίσεις ὑπὸ τοῦ Ζαλακώστα, τοῦ Βραῖλα, τοῦ Σπυρ. Ζημεπέλου. Ἡ ποίησις τοῦ Τυπάλου διεκρίνετο διὰ τὸ ἀρμονικὸν τῆς στοιχοῦργίας, τὴν φυσικότητα τοῦ αἰσθηματός, τὸ ὑγιεῖ τῆς φαντασίας καὶ τὴν ἐγένεσιν τῶν ἰδεῶν. Ἐν τοῖς ἔργοις τοῦ ἀνδρὸς ἀπετυποῦτο τὸ ἄστικόν αὐτοῦ καὶ τὸ λεπτοφές, ἢ ἐξ οἰκογενειακῆς ἀνατροφῆς καὶ ἐκ τῶν κοινωνικῶν σχέσεων ἐγχαράχθησα ἐπὶ τῆς ὅλης αὐτοῦ υπάρξεως εὐγένεια. Ὡς γνωστὸν δὲ, γράφων μετεπειρήζετο πάντοτε τὴν κοινὴν γλῶσσαν, ἧς ἦτο ἔνθερος ἐραστῆς, μετ' ἀληθοῦς πόνου ἐκπραχόμενος κατὰ τῆς χρήσεως τῆς καθαρευούσης μάλιστα ἐν τῇ ποιήσει. Τὴν δὲ κοινὴν γλῶσσαν ἐμελέτα μετ' ἀγάπης καὶ προσοχῆς καὶ μετὰ τοῦ ἰδιάζοντος αὐτοῦ

αἰσθηματος τῆς εὐρυθμίας. Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἦτο δι' αὐτὸν μουσικὴ καὶ αἱ συγγραφαὶ αὐτοῦ βιβλία μουσικὰ ἐν οἷς ἐθαύμαζε τὴν ἀρμονίαν καὶ τὴν εὐρυθμίαν. Προσεῖχεν ἰδιαζόντως εἰς τὴν ἐκ τῆς φυσικῆς καὶ προσηκούσης θέσεως τῶν λέξεων ἐντύπωσιν καὶ ἐμελέτα διηλεκτικῶς τὴν περὶ συνθέσεως ὀνομάτων συγγραφὴν Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσέως. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ βίου αὐτοῦ ζῶν βίον ὅλως ἰδιωτικὸν ἐν τῇ ὥραϊα Φλωρεντία ἠσχολεῖτο περὶ τὴν εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν μετάφρασιν τοῦ Τάσσου, ἧς τὸ τρίτον ἄσμα ἐδημοσίευσεν διὰ τοῦ «Παρνασσοῦ» ἐν ἔτει 1879. Καθ' ὅσον γνωρίζομεν ἢ μετάφρασις αὐτῆ ἀπετελέσθη πλήρης, εὐχῆς δ' ἔργον εἶνε νὰ ἴδωμεν αὐτὴν δημοσιευομένην τοῦτο ἔσται τὸ κάλλιστον μνημόσυον διὰ τὸν ποιητὴν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ὁ περιώνυμος Pasteur, παρακλιθεὶς ὑπὸ τινος τῶν συντακτῶν τῆς παρισιῆς ἐφημερίδος «Voltaire» νὰ ἀνακοινώσῃ ποῦ θεωρεῖ τελεσφόρα κατὰ τῆς χολέρας θεραπευτικὰ μέσα, ἀπήνησεν διὰ τῆς ἐπομένης ἐπιστολῆς:

«Κύριε,

Ἡ ἐπιστολή σας με καθυπερέωσε, ἀλλὰ λυποῦμαι πολὺ μὴ δυνάμενοι νὰ ἱκανοποιήσω τὴν ἐπιθυμίαν σας. Ὁ συνάδελφος καὶ φίλος μου κ. Paul Bert ἔλεγεν ἐσχάτως ἐν ἄρθρῳ, τὸ ὅποσον μοὶ ἔκαμε τὴν τιμὴν νὰ γράψῃ περὶ ἐμοῦ ἐν τῷ «Βολταίρῳ». Ὁ κ. Pasteur ὅσον εἶνε τολμηρὸς εἰς τὸ ν' ἀποφαίνεται μετὰ βεβαιότητος, ὅταν ἔχη πρόχειρον τὴν ἀπίδειξιν, τόσον εἶνε ἐπιφυλακτικὸς, ὅταν δὲν ἔχη μετ' αὐτοῦ τὴν πείραν.»

Διὰ τῶν λέξεων τούτων ὀρίζομαι πληρέστατα. Διὰ τοῦτο αἰσθάνομαι ὅτι μοὶ εἶνε ἀδύνατον νὰ γράψω θετικῶς περὶ χολέρας. Διὰτὶ ἐν τούτοις δὲν ἰδίστασα νὰ ὀρθώσω εἰς τὸ συμβούλιον τῆς δημοσίας ὑγείας τὴν ἰδέαν νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ν' ἀποστείλῃ εἰς Αἴγυπτον ἐπιτροπέαν ἰατρῶν πρὸς μελέτην τῆς φύσεως τῆς φοβερᾶς ἐπιδημίας; Διότι ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐπιδημίας τῆς χολέρας ἡ ἐπιστήμη προώδευσεν μεγάλως ὡς πρὸς τὰς μεταδοτικὰς ἀσθενείας. Ἐκ τῆς βαθείας μελέτης τῶν ἀθενειῶν τούτων ἀποδείχθη ὅτι αὐταὶ εἶνε προῖον μικροσκοπικοῦ τινος ὄντος ἀνάπτυσσόμενου ἐν τῷ σώματι τοῦ ἀνθρώπου ἢ τῶν ζώων καὶ ἐπιφέροντος ἀποτελέσματα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ θανατηφόρα. Ὅλα τὰ συμπτώματα τῆς ἀσθενείας, ὅλα αἱ αἰτίαι τοῦ θανάτου εξαρτῶνται κατ' εὐθείαν ἐκ τῶν φυσιολογικῶν ἰδιοτήτων τοῦ μικροβίου.

Ἡ ἐπιστήμη ἀπέχευε πολὺ τῆς ἀκριβείας τῶν ἰδεῶν τούτων πρὸ ὀλίγου εἰσέτι. Εὐθὺς ἅμα τῇ εἰς Παρισίους ἐνακῆφει τῆς χολέρας τοῦ 1866—1867, ὅποτε τὰς νέας καύτας προόδου δὲν εἶχε κατακτήσει ἡ ἐπιστήμη, ἡ περιφανὴς διδάσκαλός μου κ. Dumas κατήρτισεν ἐπιτροπέαν, ἧς μετέχον καὶ ἐγὼ μετὰ τῶν πολυβρονητῶν φίλων μου Claude Bernard καὶ Henri Sainte-Claire-Deville.

Ἐπεχειρήσαμεν μελέτας τινὰς περὶ τῆς πηγῆς τοῦ κακοῦ, ἐποίησαμεν δὲ ταύτας βασιζόμενοι ἐπὶ τῶν ἰδεῶν, ἃς ἠδύνατο νὰ παράσῃ εἰς ἡμᾶς ἡ τότε κατάσταση τῆς ἐπιστήμης. Ἐνθυμοῦμαι ἀκόμη ὅτι οἱ κ. α. Dumas, Deville καὶ ἐγὼ εἴχομεν ἐγκαθιδροθῆ εἰς τὸ ἔκρον τοῦ νοσοκομείου Λαριβοαζιέρ, ὀπερᾶν αἰθούσας χολεραϊκῶν. Ἡνοίξαμεν ἄνωγμά τι ἐπὶ ἐνὸς τῶν συγχωνοῦντων μετὰ τῆς αἰθούσης ἀριστικῶν σωλήνων εἰς τὸ ἀνοίγμα ἐκεῖνο εἴχομεν παραρμήσεις ὕδατων σωλήνα περιβαλόντες αὐτὸν διὰ μίγματος τινὸς ἀποφυκτικοῦ τῶν ἄτμων, δι' ἀριστικῆς δὲ τινος μηχανῆς μεταδιόχομεν τὸν ἀέρα τῆς αἰθούσης εἰς τὸν ὅλιγον σωλήνα, ὅπως συμτυκνωθῶμεν ἐν αὐτῷ ὅσον ὀνόν τε πλεῖστα τῶν προϊόντων τοῦ ἀέρος τῆς αἰθούσης. Ὁ κ. Dumas μᾶς εἶχε συστήσει νὰ μελετήσωμεν, διὰ τῆς χημικῆς ἀναλύσεως, αἷμα χολεραϊκῶν. Ὁ δὲ Claude Bernard

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[28 'Ιουλίου (Πέμπτη) 1883].

Η Α. Μ. η βασίλισσα μετά των βασιλοπαίδων Ἀλεξάνδρας καὶ Μαρίας, ἀναχωρεῖ εἰς Βεισσάδην τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ἀυγούστου εἰς συνάντησιν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως. — Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐσωτάσθη ἐν Δεκελείᾳ ἡ ἐπέτειος τῆς γεννήσεως τοῦ βασιλοπαίδος διαδόχου Κωνσταντίνου. Εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ δὲ δοθὲν γεῦμα παρεκάθησαν ἐκτὸς τῶν ἐν Δεκελείᾳ εὐρισκομένων αὐλικῶν καὶ ὁ Γάλλος ναύαρχος κ. Κόντ μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του. — Κατὰ τὴν νύκτα τῆς Παρασκευῆς ἀφοδρὸς σιαμῶς ἀφύπνισε τοὺς κατοίκους Ἀθηνῶν καὶ τῶν περὶ ἑξ ἡμερῶν, ἀρξάμενος περὶ ὥραν 2 καὶ 34 λεπτά μετὰ τὸ μεσονύκτιον καὶ διαρκέσας 2-3 δευτερόλεπτα. Διευθύνετο δὲ ἀπὸ τοῦ βορείου μέρους τῆς πόλεως πρὸς τὸ μεσημβρινοδυτικόν, ἢ καὶ ἀντιστρόφως. — Αἱ ἐκ τῶν παραλίων τῆς Τριπολιτίδος προελεύσεις ἐπέθησαν εἰς εἴκοσι καὶ μιὰς ἡμερῶν ἐπιχόλερον κάθαρσιν, καθ' ὅσον ἐγνωσθῆ ἐξ ἐπισήμων πληροφοριῶν, ὅτι ἄνθρωποι ἐξ Αἰγύπτου μετέβησαν διὰ ξηρᾶς εἰς τὴν Τρίπολιν τῆς Βαρβαρίας καὶ ἐπεδύθησαν εἰς τὰ ἀτμόπλοια ἔχοντες καθαρὰ πιφοποιητικὰ. Ἐπίσης δὲ καὶ αἱ ἐκ τῶν παρὰ τῆς Συρίας ἀπὸ Ἀλεξανδρείας μέχρι τῶν αἰγυπτιακῶν συνόρων προελεύσεις ὑπεβλήθησαν εἰς ὁμοίαν κάθαρσιν. — Ἰστούμεθα ἤδη καὶ τὸ ἐν Τρίκερι λοιμοκαθαρτήριον, ἐξακολουθεῖ δὲ ἡ ἀνέγερσις τῶν παραπηγμάτων εἰς δύο διαφόρους ἀπ' ἀλλήλων εὐκερωτάτας θέσεις, ἅτινα θὰ χρησιμεύσωσι διὰ τὰς μετὰ ταῦτα προελεύσεις. Ἐπιτρέπη δὲ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου νὰ γεινώσιν ἐν αὐτῷ δεκτοὶ 300 ἐπιβάται ἐξ Ἀλεξανδρείας ἕνα ὑποστῶσι τὴν εἴκοσι καὶ μιὰς ἡμερῶν κάθαρσιν. — Δύο ὁμάδες κεφαλαίουχων, ἡ μία βελγικὴ καὶ ἡ ἄλλη γαλλικὴ, ζητοῦσι παρὰ τῆς κυβερνήσεως ν' ἀναλάβωσι τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Καλάμας σιδηροδρόμου, ὅστις θὰ διέρχεται διὰ τῆς Τριπόλεως καὶ Μεγαλοπόλεως. Εἰσέτι οὐδὲν ὁριστικὸν ἀπεφασίσθη, φαίνεται, ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, σκοποῦσης πιθανώτατα ν' ἀναμείνη καὶ ἄλλων ἐπιχειρηματιῶν τοιαύτας προτάσεις. — Ραγδαίως βροχῇ, συνοδευσμένη ὑπὸ κεραυνῶν καὶ χαλάζης, ἐπεσκέφθη τὴν παρελθούσαν Δευτέραν τὴν πᾶσιν ἡμῶν, ἐπὶ τρεῖς περίπου ὥρας διαρκέσασα. Ἢ παρὰ τὸ Ἠράκλειον καταπεσοῦσα χάλιχα εἶχε τὸ μέγεθος λεπτοκαρδίου, ἐκ δὲ τῆς μεγάλης βροχῆς ἐπάθον αἱ ἐργασίαι τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Λαύριον σιδηροδρόμου. — Διετέθη τὸ καταδρομικὸν «Ψαρά» νὰ περιπλῆ τὰς μεταξὺ Κρήτης καὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους θαλάσσας πρὸς ἐπιτήρησιν, μὴ πλοῖα ἐξ ἐπιχολέρων μερῶν προσεγγίσωσιν εἰς ἑλληνικοὺς λιμένας. — Κατὰ τὸ ἔτος 1882 κατηναλώθη καθ' ἅπαν τὸ κράτος γραμματόσημον ἀξίας ἐν ὄλῳ 903,563 δραχμῶν. Καὶ ἐν μὲν ταῖς παλαιαῖς ἐπαρχίαις τὸ καταναλωθὲν γραμματόσημον ἔχει ἀξίαν δραχ. 833,512, τὸ δὲ ἐν ταῖς νέαις δραχ. 69,451. — Πρὸς κείρου ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης ἐπικοδόμησις ἐνός ἔτι πατώματος ἀντὶ τῆς δαπάνης 100,000 δραχ. καὶ πρὸς εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας. Αἱ πρὸς ταύτην δὲ ἐργασίαι ἄρχονται προσεχῶς, ἐφ' ᾧ καὶ τὰ γραφεῖα τοῦ ὑπουργείου μετακομίζονται ἐν τῇ ἀπέναντι τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν ἐπὶ τούτῳ ἐνοικιασθεῖσιν ἐπὶ ἔτος οἰκίᾳ Κοντοσταύλου, ὅπου ἦν τῶς Β' γυμνάσιον. — Αἱ τελωνιακαὶ εἰσπράξεις τοῦ κράτους ἀνήλθον κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον εἰς 1,556,718 καὶ 29 0]0 δραχ. Αἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνήλθον εἰς δραχ. 8,964,676 καὶ 22 0]0 ὑπερτερήσασαι τὰς τῶν ἀντιστοιχῶν μηνῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ 705,688,21 0]0 δραχ.

ΤΟ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ
ΕΠΙ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΓΡΟ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γ. ΜΟΣΧΟΒΑΚΗ

Ἰγφηγητοῦ.

Τιμᾶται φράγκων 3 1/2.

Τοῖς συνδρομηταῖς τῆς «Ἐστίας» ἀντὶ μόνον φράγκων 2 1]2. Τοῖς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ταχυδρομικῶς σταλλόμενον ἀντὶ 2,80.

Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΟΥ

ΜΕΛΕΤΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΙΟΥ
ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΜΕΡΟΣ Β'

Σύγγραμμα βραδευθὲν ἐν τῷ Ῥοδοκανακείῳ φιλολογικῷ διαγωνισμῷ καὶ ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις συλλόγου πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν.

ΤΙΜΑΤΑΙ ΦΡΑΓΚΩΝ 4

Τοῖς συνδρομηταῖς τῆς «Ἐστίας» ἀντὶ μόνον 1 φράγκου. Διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ταχυδρομικῶς ἀποσταλλόμενον φρ. 1, 20.

ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗ

ΛΟΓΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ

ΤΟΜΟΣ ΕΚ 450 ΣΕΛΙΔΩΝ

Πωλούμενος ἐν τοῖς βιβλιοπωλείαις ἀντὶ δραχ. ν. 5.

Διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Ἐστίας» δραχ. 1
ταχυδρομικῶς 1 1/2.

Τὸ ἀντίτιμον γίνεται δεκτὸν εἰς γραμματόσημα ἑλληνικὰ καὶ γαλλικὰ.

L'UNIVERS ILLUSTRÉ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Συνδρομὴ ἑτησίᾳ διὰ τὴν Ἑλλάδα φρ. 23.

Paris, Rue Auber, 3.

LA MODE FRANÇAISE

37 - Rue de Lille, à Paris - 37

Ἐφημερίς τοῦ συρμού εἰκονογραφικῆ.